

Driehoeken

Zwemmen onder water lukte niet erg goed. Zelfs niet met honkbalhandschoenen aan de handen. Zouden die eigenaardige, driehoekige dingen die Fred in de duikwinkel gezien had de oplossing zijn? Maar hoe? Volgens Fred zouden ze het alleen te weten komen als ze het uitprobeerden.

Thuis maakten ze in het tuinhuis twee grote driehoeken uit een sterke, plastic plaat. Nu stonden ze aan de waterkant na te denken over wat ze er mee zouden doen. Skubba stelde voor om ze aan zijn handen te doen. Hij kon zijn vingers in de gaten doen en zijn handen werden met een stuk vod aan de platen vastgebonden. Hij voelde zich als een zeehond die met zijn voorste flippers klapte. Zou dit werken?

Hij zou eerst proberen te zwemmen. Als hij dat kon, dan zou hij het onder water proberen. Jammer genoeg lukte vooruit zwemmen hem niet. In ieder geval niet zonder veel moeite.

Toen hij aan Fred uitlegde dat het hem niet lukte, struikelde hij. Hij spartelde om recht te blijven. Toen hij uiteindelijk weer recht stond, merkte hij dat hij een stukje achteruit gezwommen had. Fred had het ook gezien.

"Misschien moet je er achteruit mee zwemmen?", riep Fred hem toe.

"Ik probeer het!", antwoordde Skubba.

Hij ging op zijn rug in het water liggen en bewoog met zijn armen. En ja, hij bewoog achteruit.

"Het lukt!".

"Dat wel, maar je ziet niet naar waar je naar toe zwemt. Pas op!", riep Fred. Maar te laat. Skubba kwam onzacht met een stuk drijvend hout in aanraking. "Ai!". Dat deed pijn, maar het toonde wel aan dat Fred gelijk had.

"Als je op je buik met je armen opzij in het water gaat liggen, dan zou je door met je armen te bewegen vooruit moeten gaan", legde Fred uit. "Je kan dan zien naar waar je zwemt".

En inderdaad dit lukte. Zelfs onder water kon Skubba sneller zwemmen. Hij kon bijna een vis inhalen.

"Dat is het!", riep hij toen hij boven kwam. Maar Fred was minder enthousiast.

"Hoe ga je iets vastnemen?", vroeg hij.

Tja, hoe kon hij dat doen? Net als een zeehond kon Skubba met zijn flippers niets vastnemen. En alles met zijn mond vastgrijpen was ook geen oplossing. Hij kon nu wel sneller zwemmen, maar hij was nog steeds onhandig.

"Als we die driehoeken eens niet aan je handen, maar aan je voeten bevestigen? Dan kan je je handen gebruiken om iets vast te pakken", dacht Fred luidop. Skubba vond dit geen gek idee en kwam het water uit.

Het bevestigen van de driehoeken aan zijn voeten lukte niet echt. Ja, ze konden ze bevestigen, maar van zodra hij stapte, viel hij op de grond, of verloor hij een driehoek. Na een tijdje stelde Fred voor om achteruit te stappen. Zo viel hij niet meer, maar ze kwamen nog steeds los.

Ze besloten dan maar om terug naar het tuinhuisje te gaan. Op de terugweg praatte Skubba voluit, maar Fred zei helemaal niets.

"Aan wat denk je?", vroeg Skubba.

"Hoe we die driehoeken stevig aan je voeten krijgen", antwoordde Fred.

In het tuinhuisje vonden ze een paar oude sandalen van pa. Met schroeven bevestigde Fred de flippers aan het schoeisel. Een dikke, rubberen zool beschermde de voeten van Skubba tegen de schroeven. Het lopen ging gemakkelijker en hij verloor ook geen enkele flipper meer.

Jammer genoeg was het nu te donker om te gaan duiken, maar morgen konden ze het testen.

Ja, morgen zou Skubba een echte duiker zijn! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE